

Dosar nr. /2009
impozite -

27/2009 38 33
- anulare act de control taxe și

ROMÂNIA
TRIBUNALUL
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința nr.

Ședința publică din data de 14 decembrie 2009

Președinte

Grefier

Pe rol judecarea cererii având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite”, cerere formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în str. județul în contradictoriu cu pârâta

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința din data de 07.12.2009, susținerile părților fiind consemnate în încheierea ședinței de judecată de la acea dată, redactată separat, care face parte integrantă din prezenta și când, pronunțarea a fost amânată pentru data de astăzi 14.12.2009, din lipsă de timp pentru deliberare.

Deliberând,

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii de față, constată:

Prin cererea de chemare în judecată din data de 18.06.2009 înregistrată sub nr. /2009 pe rolul Tribunalului - secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, reclamanta SC SRL a solicitat în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE** constatarea nulității deciziei nr. 12.03.2009 și obligarea acesteia la restituirea sumei de lei, din care lei TVA de plată stabilit suplimentar și lei - majorări de întârziere, stabilite în baza deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. /16.01.2009.

În motivare a arătat societatea reclamantă următoarele:

SC SRL având ca obiect principal de activitate producția de mobilier, are încheiat pentru desfacerea produselor proprii piața intracomunitară și externă Contractul de comision nr. '09.01.2007 - anexa 3, cu firma SA. Prin acest contract au fost stabilite condițiile de derulare a livrărilor intracomunitare și pe piața externă.

Arată că traseul parcurs de produsele executate de este:
- secția de producție - depozit de produse finite - ulterior - depozit pct. de lucru apoi, transport asigurat de firma beneficiară - Franța, către magazine. Acest ciclu durând și 4-5 luni de la lansarea în fabricație a produsului, în această perioadă produsele de mobilier se pot deteriora sau descompleta.

Arată reclamanta că este obligată să asigure garanția produselor livrate, definită conform Legii nr. 449/2003 iar pentru a nu fi nelimitată această valoare de schimb, s-a negociat de comun acord prin art.11, ca ele să reprezinte maxim 2,5% din valoarea produselor livrate. Acest procent a fost stabilit ținând cont și de constatările efectuate la produsele executate din diverse materiale lemnoase (stejar, brad) care reacționează în mod diferit la umiditate. În consecință s-a livrat mobilierul contractat, pentru care s-au întocmit facturile aferente. În paralel, în cuantum de 2,5 % din valoarea mobilierului s-au expediat piesele de schimb, conform clauzei contractuale menționate, pentru care s-au întocmit avize de expediție și facturi fiscale cu valoarea „0”.

La controlul fiscal efectuat de inspectorii D G F P s-a invocat faptul că reclamanta SC SRL nu a colectat TVA pentru livrarea pieselor de schimb și drept urmare s-a procedat la calcularea unui TVA în sumă de lei și a majorărilor de întârziere în sumă de lei.

Prin decizia de impunere, reclamanta a fost sancționată în fapt pentru neimpozitarea separată a acelor piese de schimb livrate, a căror costuri sunt incluse în prețurile de vânzare a produselor.

Este evident că expedierea pieselor de schimb nu a produs modificări în contrapartida care a fost obținută de la cumpărător în speță comisionarul SC SA, respectiv nu există o contrapartidă distinctă, obținută pentru piesele de schimb.

Se arată că prin contractul de comision nr. .01.2007 s-a statuat la art.1 că prețurile negociate pe produs vor include și costul pieselor de schimb livrate, iar la art.11 s-a stabilit limita, respectiv 2,5 % din valoarea produselor livrate. Astfel conform obligației contractuale s-au livrat piese de schimb și nu produse de mobilier cum se susține, cu titlu oneros și nu în mod gratuit, valoarea pieselor de schimb fiind inclusă în valoarea mobilierului livrat, iar asigurarea garanției și modalitatea de executare a acesteia s-a efectuat în baza obligației imperative stabilite în contract iar „argumentul de natură obiectivă care să contrazică organele de control” este clauza contractuală asumată care are putere de lege între părțile contractante.

Se mai arată că nu există un temei legal ca determinat de simpla apreciere a aproprierii dintre valoarea de cost și valoarea de livrare să se constituie o „bază legală” pentru neaplicarea clauzelor contractuale stabilite de părți.

În dovedire a depus la dosar societatea reclamantă – înscrisuri.

Și-a întemeia acțiunea pe dispozițiile O.G. nr. 92/2003, privind codul de procedură fiscală.

Pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE legal citată a depus la dosarul cauzei întâmpinare – prin care a solicitat respingerea acțiunii societății reclamante, motivat de faptul că:

În fapt, organele de control au constatat că în perioada 01.01.2007 - 31.12.2007 SC SRL a livrat societății SC SA diverse bunuri cu valoare zero, motiv pentru care au stabilit că

37
31

datorează bugetului de stat taxa pe valoarea adăugată de lei, aferentă bunurilor livrate în sumă de lei, respectiv majorări de întârziere în cuantum de lei.

Astfel, SC SRL are încheiat cu clientul său principal SC SA contractul de comision nr. 01.2007, prin care clientul asigură desfacerea produselor de mobilă pe piața intracomunitară.

În urma inspecției fiscale s-a constatat că societatea verificată livrează marfa către SC SA pe bază de avize de expediție urmate de facturi întocmite în lei, pentru care colectează TVA. Se arată că nu pot fi reținute susținerile reclamantei potrivit cărora produsele au fost livrate drept garanție. Noțiunea de „garanție” este definită de art. 2 lit.e din Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora și reprezintă orice angajament asumat de vânzător sau producător față de consumator, fără solicitarea unor costuri suplimentare, de restituire a prețului plătit de consumator, de reparare sau de înlocuire a produsului cumpărat, dacă acesta nu corespunde condițiilor enunțate în declarațiile referitoare la garanție sau în publicitatea aferentă.

Garanția trebuie să precizeze elementele de identificare a produsului, termenul de garanție, modalitatea de asigurare a garanției – întreținere, reparații, înlocuire, inclusiv denumirea și adresa vânzătorului și ale unității specializate de service.

Se mai susține de pârâtă că reclamanta nu a probat cu documente că produsele livrate către SC SA au ca scop înlocuirea unor piese care ar prezenta defecțiuni în perioada de garanție. Societatea nu demonstrează realitatea înlocuirii sau reparării produselor livrate cu solicitări din partea consumatorilor și cu documentele din care să rezulte produsele deteriorate și defecțiunile care necesită remedierea.

În cazul bunurilor aflate în garanție, măsurile reparatorii nu pot avea loc fără existența și constatarea deficiențelor, acordarea unor bunuri cu titlu gratuit, ca reprezentând livrări de bunuri în limita unui procent de maxim 2,5 % din valoarea produselor exportate, nu echivalează cu remedierea unor deficiențe în cadrul perioadei de garanție.

Precizează unitatea pârâtă că în urma verificărilor efectuate s-a constatat că valoarea produselor nu cuprinde valoarea pieselor de schimb, iar valoarea bunurilor livrate este apropiată de valoarea bunului produs, deci nu avea cum să includă și valoarea pieselor la preț de înregistrare. De asemenea, organele fiscale au constatat că în cursul unei luni valoarea facturată este mai mică decât valoarea produselor fără TVA și fără valoarea pieselor de schimb care, după afirmația reclamantei, ar fi inclusă în prețul de vânzare.

În analiza aspectelor deduse judecâți arată pârâta că se impune a fi avută în vedere și relația de afiliere între SC SA și SC

36
30

SA precum și faptul că cea mai mare parte a producției realizate în anul 2007 este livrată către acest partener.

Pentru toate acestea a solicitat pârâta, respingerea acțiunii ca nefondate.

Analizând actele și lucrările dosarului, **Tribunalul**, reține că acțiunea este întemeiată.

Potrivit art.1 din contractul de concesiune nr. 01.2007 s-a stabilit că prețurile negociate pe produs vor include și costurile pieselor de schimb livrate conform solicitărilor pe perioada de derulare a contractelor externe, iar potrivit art.11 printre obligațiile reclamantei se include și aceea de a executa și livra partenerului extern piese de schimb în limita a 25% din valoarea produselor exportate.

Din actele depuse rezultă că firma pe baza contractului a solicitat societății SA piesele de schimb necesare, motiv pentru care se transmite către reclamantă comanda cu piesele solicitate de partenerul extern și în consecință se emite factura fiscală cu valoare în care se regăsesc piesele solicitate de partenerul străin.

Astfel, în baza clauzelor contractuale livrarea pieselor de schimb nu este o acordare de bunuri cu titlu gratuit din moment ce părțile au convenit să execute și să livreze partenerului extern piese de schimb în limita a maxim de 25% din valoarea produselor exportate.

Având în vedere aceste considerente, instanța va admite acțiunea astfel cum a fost formulată.

Pentru aceste motive,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE :

Admite acțiunea, având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite”, cerere formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în str. , județul , în contradictoriu cu pârâta

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE

Anulează decizia nr. 03.2009 a D G F P .

Dispune restituirea către reclamantă a sumei de lei reprezentând TVA și majorări de întârziere.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 decembrie 2009.

Președinte

Grefier

Red.P.C.

Tehnored.R.A. 2 ex/ 12.04.2010

1.06.2010

pt. conform date

